

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

פרוטוקול משיבת מועצת עיר שלא מן המניין 50.20

שהתקיימה ביום ל' שבט התשפ"ו, 17/02/2026

בחדר ישיבות בבניין העירייה

נוכחים ה"ה: צביקה ברוט, יהודה הרוש, ששון אליהו, אנסטסיה סהר שבצוק, דוד פפיא, אורי בוסקילה, ויקטור טל, אלי יריב, לאה בם, איריס בר דוד, אברהם חקק, רפאל ברנז, שמעון כהן סבן, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, אפרים מזרחי, אילנה נג'ר, אירנה גנין, ויקטור וולודשיק, פבל אסטחוב.

חסרים ה"ה: טל אסייג, ורד דנינו, ילנה פינסקי וולסמן, שלמה פינטו חכם, שלמה לחיאני.

מוזמנים ה"ה: דורית מוריה - מרכזת ישיבות המועצה, עו"ד חנה כהן יועמ"שית, חן חוכימא - סגן גזבר העירייה.

סדר היום:

1. אישור רכישת זכויות בדירות מוגנת ברחוב הרצל 86 בת ים.
2. אישור בקשה להארכת שרות.
3. אישור פרוטוקול ועדת תרומות 1.26.
4. הסמכת פקחים ויטרינריים.
5. עדכונים ושונות.

ד

עיריית בת-ים

עשהו
טוב קורה
בבת-ים

האגף המוניציפלי

- צביקה ברוט: חברים יקרים, פותחים את הישיבה. ברוכים הבאים, דורית, בבקשה.
- דורית מוריה: שלום לכולם, אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת עיר שלא מן המניין, 50/20. רבותיי, אנחנו בישיבה מספר 50. חרוצים.
- צביקה ברוט: חמסה.
- דורית מוריה: כן, ממש. אנחנו משתתפים בצער על מותה של ענת יחיא על מות אביה, וחנה יאיר על מות אמה.
- צביקה ברוט: שלא ידעו עוד צער.
- דורית מוריה: אמן.
- אילנה נג'ר: יש גם את יוסי איטח, שאבא שלו היה,
- דורית מוריה: מי זה יוסי איטח?
- אילנה נג'ר: וועד עובדים של עיריית בת ים.
- צביקה ברוט: אורי, בכבוד.
- דורית מוריה: הוא עובד עירייה?
- אילנה נג'ר: עכשיו לא, הוא היה.
- דורית מוריה: אנחנו רק עובדים,
- אילנה נג'ר: אה, אני חשבתי שגם זה.
- דורית מוריה: אין לנו דרך לעקוב אחרי זה.
- (מדברים ביחד)
- צביקה ברוט: אורי, רגע, אורי רצה דבר תורה. בכבוד, בבקשה.
- אורי בוסקילה: כן. אתמול, אתמול או שלשום, אני כבר לא זוכר, שמעתי דבר תורה מאוד מאוד יפה מבחורצ'יק שקוראים לו צביקה ברוט. מאוד אהבתי, מאוד אהבתי, ואני אוהב לקנות דברים יפים. צביקה דיבר על המשמעות, אנחנו קוראים בפרשת השבוע פרשת תרומה, אבל לפני הכל, משנכנס אדר מרבין בשמחה.

האגף המוניציפלי

אנחנו חודש אדר, יום ראשון בא חודש אדר, אחריו יום שני חודש אדר. צביקה דיבר על פרשת השבוע, פרשת תרומה.

רפי ברנז:

נכנסה חנה, מרבין בשמחה.

דורית מוריה:

הנה, בבקשה. אפרופו. תודה.

אורי בוסקילה:

וצביקה דיבר,

צביקה ברוט:

בזכותה.

אורי בוסקילה:

אקטואליה מאוד יפה, יפהפייה אפילו. יש היום את הדבר שנקרא הדסטארט. כשאתה רוצה לעשות מה שנקרא גיוס המונים, היום ההדסטארט זה נהיה משהו קלאסה. צביקה אומר, אמר ככה בצורה מאוד אקטואלית ויפה, שההדסטארט הראשון בעולם זה פרשת תרומה. הולכים לבנות משכן, יש ציווי, "וייקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו ייקחו תרומתי". אז זה ההדסטארט. אבל השאלה היותר יפה שמתחברת אליי, והוא המשיך אותה גם כן, אנחנו שואלים שאלה, ושואלים חז"ל את השאלה, גם אחרי שהתעמקתי בשאלה של צביקה, שואלים כולם, מה הקדוש ברוך הוא צריך להגיד לעם ישראל, אירנה, תביא 50 שקל, תביא 30 שקל. מה אתה, הקדוש ברוך הוא, כל העולם שלך, "לי הכסף, לי הזהב אמר השם". מה הוא צריך לבקש כסף? כאילו חס וחלילה הוא מבקש, תהיו שנווררים, תביאו כסף. למה? לבנות משכן, בית מקדש. למה? הקדוש ברוך הוא לא יכול להוריד את זה מלמעלה למטה בנוי? למה הוא לא עושה את זה? אלא הוא אומר דבר מאוד פשוט. הוא רוצה שותפות של כל אדם ואדם. כל יהודי, כל אדם חייב שיהיה לו חלק בבית המקדש. למה? כי על זה אומר שלמה המלך בשיר השירים כל כך יפה, "תוכו רצון אהבה מבנות ירושלים". עם ישראל הוא מקשה אחת. יכולים להיות בו אנשים שקוראים להם קטי, יכולים להיות אנשים שקוראים להם אורי, יכולים להיות אנשים שקוראים להם לאה, כל אחד במקום שלו, לכבד את כולם. זה כמו כתונת הפסים, זה כמו כתונת הפסים של יוסף. יהודה, אתה מפריע לי.

יהודה הרוש:

סליחה, מחילה, אתה צודק.

אורי בוסקילה:

דווקא אתה?

(מדברים ביחד)

אתה צודק. רה"ע העיר לי, אני מקבל את זה.

יהודה הרוש:

יוסף הצדיק, הייתה לו כותונת. על הכותונת שלו היו המון פסים, אבל הכותונת היא הייתה כותונת אחת. אז משנכנס אדר מרבין בשמחה, אותו רשע יימח שמו אמר שעם ישראל הוא מפורד, הוא לא מלוכד, יש קפלן, יש מתנחלים, יש זה, יש זה. חמוד שלי, בפורים תשובת המשקל היא משלוח מנות איש לרעהו. כל אחד אוהב אחד את השני, גם אם אני לא מסכים עם העיראקי, וגם אם העיראקי לא מסכים עם המרוקאי, אבל אוהבים אחד את השני ומחבקים אחד את השני.

אורי בוסקילה:

כל עוד המשלוח מנות זה לא גפילטע פיש.

צביקה ברוט:

לא, ממש לא.

אורי בוסקילה:

הדבר תורה היה מיועד אליי?

קטי פיאסצקי:

לכבודך ולכבודי.

אורי בוסקילה:

(מדברים ביחד)

כל הכבוד, יישר כח אורי.

ויקטור טל:

רגע, רגע, דרך אגב, העיראקי מסכים איתך. רק בכדי שהזיכרון שלך לא ייאבד, אמרו שאסור לאכול זיתים יותר מדי, תזיז את זה.

אליהו ששון:

לא, הכוונה לזיתים,

אורי בוסקילה:

ארץ זית שמן ודבש.

צביקה ברוט:

חזק וברוך.

יהודה הרוש:

יישר כוח. סעיף ראשון בסדר היום, בבקשה.

צביקה ברוט:

מר ויקטור טל יוצא מהשיבה

סעיף 1: אישור רכישת זכויות בדיירות מוגנת ברחוב הרצל 86 בת ים

AD

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

משהו
טוב קורה
בבת-ים

דורית מוריה:

שלום לכולם. ויקטור, אני מבקשת לצאת. סעיף מספר 1 לסדר היום: אישור רכישת זכויות בדיירות מוגנת ברחוב הרצל 86 בבת ים. אני הוצאתי את ויקטור משום שהחנות שאנחנו מדברים עליה היא בדיירות מוגנת של אימו. אנחנו התכנסנו היום שוב, לפי בקשתו של ראש העיר אנחנו העלינו את זה שוב לסדר היום. הצעת ההחלטה: המועצה מאשרת את רכישת הזכויות בדיירות מוגנת ברחוב הרצל 86 בת ים בין פיבי אביטבול לבין עיריית בת ים. תב"ר מכוחו משלמים לגבי אביטבול טעון אישור משרד הפנים. מובהר כי נדרשת הצבעה של 17 מחברי המועצה שכן מדובר ברכישת נכס מקרוב משפחה של חבר מועצה.

צביקה ברוט:

חנה, אולי, אנחנו אמנם דנו בזה, אבל כיוון שזו ישיבה חדשה כן תגידי לפרוטוקול רגע,

כן.

עו"ד חנה כהן:

במה מדובר.

צביקה ברוט:

אז מדובר בחנות מאוד קטנטנה, 20 ומשהו מטר, כמו שראיתם בדברי ההסבר. הדיירת היא דיירת מוגנת שבעצם יש לה זכות על פי חוק גם לשרשר את זה לצד ג'. אנחנו בתוך מגמה שאנחנו כבר מספר שנים רוכשים נכסים מוגנים. המטרה שלנו זה לקחת את הנכסים האלה,

כמה שיותר.

צביקה ברוט:

למכרז אותם מחדש, לקבל כמה אלפי שקלים בחודש במקום, כמה מאות שקלים, וגם בעתיד בעזרת השם יהיה שם פינוי בינוי. לא תמ"א, כי התמ"א מתה, למי שלא ידע. אבל יש לנו תוכנית של התחדשות עירונית, ואנחנו נוכל לקבל שם משהו מסחרי יותר גדול.

יותר אפקטיבי.

דורית מוריה:

יש לנו שומה של השמאי נירו דגני. כמובן שזה,

עו"ד חנה כהן:

הסכום זהה, נקבע לפי השומה.

צביקה ברוט:

בהחלט, וכמובן שהתב"ר צריך להיות מאושר על ידי משרד הפנים, וגם בפני משרד הפנים פרסנו את העובדות הנוגעות לנושא הזה.

עו"ד חנה כהן:

Handwritten signature or mark.

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

עשהו
טוב קורה
בבת-ים

התייחסויות?	<u>צביקה ברוט:</u>
מה מונע ממנה למכור את זה לצד שלישי ולא לעירייה?	<u>אליהו ששון:</u>
אנחנו.	<u>דורית מוריה:</u>
כי אנחנו, כאילו, אנחנו יש לנו זכות ראשונים. היא באה אלינו,	<u>עו"ד חנה כהן:</u>
לפי החוק.	<u>דורית מוריה:</u>
הבנתי.	<u>אליהו ששון:</u>
אנחנו מעוניינים לרכוש,	<u>עו"ד חנה כהן:</u>
אני מניח שלפי מה שקראתי, שזה הרבה פחות מהשוק.	<u>אליהו ששון:</u>
נכון.	<u>דורית מוריה:</u>
זה לא,	<u>עו"ד חנה כהן:</u>
לכן המדיניות שלנו היא כמובן,	<u>צביקה ברוט:</u>
זה מחיר לפי השמאות,	<u>עו"ד חנה כהן:</u>
לקנות כמה שיותר, כי זה האינטרס הציבורי.	<u>צביקה ברוט:</u>
כשהשמאי,	<u>דורית מוריה:</u>
זה גם לא נכס ראשון,	<u>עו"ד חנה כהן:</u>
נכון.	<u>דורית מוריה:</u>
דורית עכשיו רוכשת בעוד מקום.	<u>עו"ד חנה כהן:</u>
אני רוכשת בעוד מקום,	<u>דורית מוריה:</u>
תגידי את הכתובת.	<u>עו"ד חנה כהן:</u>

עיריית בת-ים

מישהו
טוב קורה
בבת-ים

האגף המוניציפלי

דורית מוריה: גם משהו שהוא קצת יותר גדול, אבל אנחנו, באותו מחיר פחות או יותר. אני רוצה לומר שכשאנחנו עושים את השמאות, כמובן שהשמאות היא לפי הערכים שלנו כרוכשים. יש לנו שמאי מקצועי.

אליהו ששון: יישר כוח על החשיבה העירונית.

דורית מוריה: אנחנו מעדיפים שהכסף ייכנס לשוטף בשכר דירה גבוה.

צביקה ברוט: תודה.

אליהו ששון: 100%.

דורית מוריה: מי בעד, ירים את ידו? פה אחד?

יהודה הרוש: פה אחד.

דורית מוריה: פה אחד, תודה רבה.

צביקה ברוט: פה אחד. תודה רבה.

הצבעה: פ"א

פ"א צביקה ברוט, יהודה הרוש, ששון אליהו, אנסטסיה סהר שבצוק, דוד פפיא, אורי בוסקילה, אלי יריב, לאה בם, איריס בר דוד, אברהם חקק, רפאל ברנז, שמעון כהן סבן, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, אפרים מזרחי, אילנה נג'ר, אירנה גנין, ויקטור וולודשיק, פבל אסטחוב

דורית מוריה: אפשר לקרוא לויקטור?

צביקה ברוט: הסעיף השני.

דורית מוריה: סליחה, רגע. ויקטור, בוא.

צביקה ברוט: הארכת שירות.

מר ויקטור טל נכנס לישיבה

סעיף 2: אישור בקשה להארכת שירות

דורית מוריה: הארכת שירות. מעת לעת מבקשים אותה, סמנכ"ל משאבי אנוש מבקש

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

מאיתנו להאריך לעובדים שלא נמצאו להם כרגע ממלאי מקום והם עברו את גיל 70, להאריך שירות אז המועצה, הצעת ההחלטה היא: המועצה מאשרת הארכת שרות ללולו אסתר עד ה-30/04/2027, ליאסין זהבה עד ה-30/06/2027, לספיבקוב סרגיי עד 31/08/2027, לסנדרוביץ ליליאן עד ה-31/08/2027, לזוסרמן דוד עד ה-31/08/2027, הכול בכפוף לחוזר מנכ"ל משרד הפנים.

אורי בוסקילה: שאלה.

דורית מוריה: בבקשה.

אורי בוסקילה: שאלה.

אורי בוסקילה: מאחר והייתי, נחשפתי לעובד, אני לא אומר את שמו,

דורית מוריה: כן.

אורי בוסקילה: שהאריכו לו את ההעסקה לחצי שנה, שראיתי בזה, אני אומר ואמרתי את זה לראש העיר, ראיתי את זה פגיעה אפילו בעובד. אם העובד הוא טוב והוא נכון לעירייה, למה שלושה חודשים, ארבעה חודשים?

דורית מוריה: לפעמים זה מה שהעובד רוצה.

ויקטור טל: לפעמים זה מה שהעובד רוצה.

צביקה ברוט: אז זהו.

אורי בוסקילה: אם זה מה שהוא רוצה,

צביקה ברוט: אני לא יודע כמובן, אני רק אגיד, בדרך כלל,

אורי בוסקילה: אני לא יודע.

צביקה ברוט: אני אגיד, בדרך כלל המדיניות היא שכשזה מצב רגיל, להאריך לפחות לשנה בדרך כלל. הארכה בפחות משנה של חודשים או חצי שנה,

דורית מוריה: ברוב המקרים,

AD

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

מישהו
טוב יזורה
בבת-ים

מבוצעת בדרך כלל או לבקשת העובד, או שאין כוונה להאריך לו, אבל נגיד
המכרז הסתבך כי לא היה אף מועמד וצריך לצאת במכרז נוסף והוא הואיל
בטובו לבקשתנו להישאר עוד כמה חודשים. לא מתוך איזושהי מגמה
להאריך, אלא מתוך מגמה שאנחנו לא רוצים שיהיה וואקום. אבל אתה צודק,
אין, אין ככלל,

צביקה ברוט:

אורי, אורי, יש עוד מהלך. לפעמים העובד רוצה אבל המעסיק, המעסיק שלו,
המנהל,

אלי יריב:

המנהל הישיר.

יהודה הרוש:

שלו לא רוצה אותו, אז מגיעים לאיזה פשרה, אוקיי, קח עוד שלושה חודשים,

אלי יריב:

לניסיון,

צביקה ברוט:

לעשות את זה יותר,

אלי יריב:

או לניסיון,

צביקה ברוט:

לרכך, לרכך.

דורית מוריה:

זה הכל.

אלי יריב:

אלי, אני מבין.

אורי בוסקילה:

זה קורה ואני עובר את זה עכשיו.

אלי יריב:

אלי, אני מסכים, ואני מבין בדיוק מה אתה אומר. אני רק אומר, אני נתקלתי
במקרה מאוד מיוחד, מאוד רגיש של בן אדם שעובד פה המון שנים, עשרות
שנים, ... והוא עובד טוב. אז גם אם משהו לא,

אורי בוסקילה:

(מדברים ביחד)

אגב, תעביר את הפרטים, אנחנו נבדוק את זה.

צביקה ברוט:

וגם לפעמים,

יהודה הרוש:

רגע,

צביקה ברוט:

AD

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

יהודה הרוש : לפעמים הוא מבקש את החצי שנה כי זה מה שמשלים לו את ה-35 שנה לפנסיה.

צביקה ברוט : כל עוד הוא עובד טוב, בדיוק.

(מדברים ביחד)

יהודה הרוש : הרבה סיבות יש למה,

צביקה ברוט : דרך אגב, באמת בודקים את זה, גם לאור העובדה שמדינת ישראל צריכה, אגב, אני מקווה שזה יהיה, אני מניח שזה יהיה מתישהו בקרוב, להעלות את גיל הפנסיה, כי היום אין שום סיבה שאנשים יפרשו בגיל 67.

אלי יריב : נכון. אנחנו צעירים.

צביקה ברוט : כמובן לפחות כאופציה, לתת לאנשים להישאר הרבה מעבר לזה.

יהודה הרוש : טוב, הלאה.

צביקה ברוט : דרך אגב, זה טוב גם לבריאות.

אורי בוסקילה : בסדר.

יהודה הרוש : הכי בעיקר לבריאות.

צביקה ברוט : פה אחד?

דורית מוריה : פה אחד?

צביקה ברוט : פה אחד.

דורית מוריה : תודה רבה.

הצבעה : פ"א

פ"א צביקה ברוט, יהודה הרוש, ששון אליהו, אנסטסיה סהר שבצוק, דוד פפיא, אורי בוסקילה, ויקטור טל, אלי יריב, לאה בס, איריס בר דוד, אברהם חקק, רפאל ברנז, שמעון כהן סבן, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, אפרים מזרחי, אילנה נגר, אירנה גנין, ויקטור וולודשיק, פבל אסטחוב.

✍

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

סעיף 3: אישור פרוטוקול ועדת תרומות 1.26.

דורית מוריה: אני עוברת לסעיף מספר 3, אישור פרוטוקול ועדת תרומות 1/26. הצעת החלטה: המועצה מאשרת את הפרוטוקול של ועדת התרומות 1.26 מיום 12.2.26. מדובר הפעם בתרומה צנועה של ספרים, אבל ספרים טובים שיחולקו בתוך מוסדות החינוך שלנו, אז,

רפאל ברנז: מה זה טובים? יש בקרה לספרים?

דורית מוריה: בוודאי, אנחנו בדקנו,

צביקה ברוט: כן, אלי יכול לתת גם רקע.

(מדברים ביחד)

דורית מוריה: אני שאלתי.

אלי יריב: איך להיות תלמידים טובים.

עו"ד חנה כהן: הורים מאושרים.

אלי יריב: הורים מאושרים.

אורי בוסקילה: לא, אני ראיתי היום איך פותחים בוקר.

אלי יריב: לא, לא.

אורי בוסקילה: ראיתי איך פותחים בוקר. וואלה, אלי, שיחקת אותה. ... כושר, ראיתי, ראיתי, עקבתי אחריך.

דורית מוריה: מי בעד ירים את ידו? פה אחד?

צביקה ברוט: פה אחד.

דורית מוריה: פה אחד, תודה רבה. אני עוברת להסמכת פקחים,

אילנה נג'ר: מי מחליט באיזה סכום מזכים? כאילו, אני רואה,

אלי יריב: לא מזכים, לא מזכים.

Handwritten signature or mark.

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

מישהו
טוב קורה
בבת-ים

לא, לא, זה בתרומה, בלי כסף.	<u>דורית מוריה:</u>
הוא פשוט, הוא תרם ספרים פשוט.	<u>צביקה ברוט:</u>
לא, לא, תרם ספרים כן, אבל,	<u>אילנה נג'ר:</u>
הוא סופר, הוא סופר שתורם ספרים.	<u>אלי יריב:</u>
רגע, רגע,	<u>אילנה נג'ר:</u>
הוא לא מקבל שום דבר בתמורה.	<u>דורית מוריה:</u>
רגע, רגע, בואי, אני לא סתומה, אני יודעת מה אני אומרת. גם אנחנו תורמים בגדים ואת יכולה להחליט אם זה שקל או זה 100. אני שואלת מי קובע באיזה סכום נותנים לו את הקבלה? הקבלה הזו,	<u>אילנה נג'ר:</u>
רגע, לא, רגע, קודם כל, הוא לא מקבל,	<u>צביקה ברוט:</u>
(מדברים ביחד)	
למס הכנסה.	<u>אילנה נג'ר:</u>
שנייה, שנייה.	<u>צביקה ברוט:</u>
הוא לא מקבל קבלה.	<u>אלי יריב:</u>
אז אני רק אגיד, כשהוא תורם שווה כסף, חנה, תקני אותי אם אני טועה,	<u>צביקה ברוט:</u>
רבותיי, אני יודעת מה אני אומרת.	<u>אילנה נג'ר:</u>
בשווה כסף הוא לא מקבל קבלה.	<u>צביקה ברוט:</u>
שום דבר, שום דבר הוא לא מקבל.	<u>אלי יריב:</u>
הוא לא מקבל קבלה, פשוט אנחנו לא יכולים לקבל תרומה אפילו אם היא לא כספית, אלא כזו,	<u>צביקה ברוט:</u>
נכון. אין להם גם סעיף 46, ראש העיר.	<u>עו"ד חנה כהן:</u>
אה, ואין גם, נכון, ממילא הוא לא יכול להזדכות על זה.	<u>צביקה ברוט:</u>

AD

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

עו"ד חנה כהן:	אז אין לו איך להזדכות.
אילנה נג'ר:	אוקיי, סבבה.
צביקה ברוט:	נכון, הוא ממילא לא יכול להזדכות.
אילנה נג'ר:	כי אתם כותבים בשווי 40,000 שקל, אז רציתי,
צביקה ברוט:	כי מחיר הספר,
	(מדברים ביחד)
אילנה נג'ר:	לקבל קבלה, של 40,000 ₪.
צביקה ברוט:	זה הוא אמר לנו שמחיר הספר הוא X, וכפול X ספרים, זה הגיע ל-40,000 שקל.
דורית מוריה:	אני,
צביקה ברוט:	אבל הוא ממילא לא יכול להזדכות למס הכנסה, אז אין לזה משמעות.
דורית מוריה:	אני גם אחד את זה,
אילנה נג'ר:	שאלתי.
דורית מוריה:	אני אחד את זה, אנחנו בוועדה, לפי הנחיות חוזר מנכ"ל, אילנה, בוועדת תרומות, ככל שמביאים תרומה, גם אם, אנחנו, גם אם זה שווה ערך לכסף, אנחנו צריכים לעשות את האומדן. בסדר? טוב. פה אחד?
צביקה ברוט:	אושר פה אחד.
דורית מוריה:	תודה רבה.
צביקה ברוט:	תודה.

הצבעה: פ"א

פ"א צביקה ברוט, יהודה הרוש, ששון אליהו, אנסטסיה סהר שבצוק, דוד פפיא, אורי בוסקילה, ויקטור טל, אלי יריב, לאה בם, איריס בר דוד, אברהם חקק, רפאל ברנז, שמעון כהן סבן, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, אפרים מזרחי, אילנה נג'ר, אירנה גנין, ויקטור וולודשיק, פבל אסטחוב

AD

סעיף 4: הסמכת פקחים וטרינריים

<u>דורית מוריה:</u>	אני עוברת להסמכת פקחים. הצעת ההחלטה.
<u>צביקה ברוט:</u>	מאשרים.
<u>דורית מוריה:</u>	איפה הפקחים השניים?
<u>צביקה ברוט:</u>	הנה.
<u>דורית מוריה:</u>	לא.
<u>צביקה ברוט:</u>	ארבעה יש פה.
<u>דורית מוריה:</u>	איפה, יופי. בשלב הראשון אני מבקשת להסמך פקחים וטרינריים. הצעת החלטה: מאשרים הסמכת המפקחים הבאים כמפקחים וטרינריים וכלבנים רשתיים, לרבות סמכות להטיל קנסות מנהליים, כלבת ופיקוח על כלבים.
<u>יהודה הרוש:</u>	בשעה טובה.
<u>דורית מוריה:</u>	שמות העובדים: אזרזר ריקי, בן לוי, כהן יניב ורמי דואני. הסמכה זו טעונה פרסום ברשומות. הסמכה זו תהיה בתוקף כל עוד הם משמשים כעובדי עירייה. וכן המועצה מאשרת את הסמכתם של יולי שמבט ודנה בוקרה לתפקיד מפקחים בעיריית בת ים לעניין כל דין, כל עוד הם אינם משמשים בתפקידם. פה אחד?
<u>יהודה הרוש:</u>	פה אחד.
<u>צביקה ברוט:</u>	פה אחד.
<u>דורית מוריה:</u>	תודה רבה.

הצבעה: פ"א

פ"א צביקה ברוט, יהודה הרוש, ששון אליהו, אנסטסיה סהר שבצוק, דוד פפיא, אורי בוסקילה, ויקטור טל, אלי יריב, לאה בם, איריס בר דוד, אברהם חקק, רפאל ברנז, שמעון כהן סבן, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, אפרים מזרחי, אילנה נג'ר, אירנה גנין, ויקטור וולודשיק, פבל אסטחוב.

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

סעיף 5: עדכונים ושונות

דורית מוריה:	ראש העיר, עדכונים ושונות.
צביקה ברוט:	זהו, סעיף אחרון זה היה, נכון?
דורית מוריה:	נכון.
צביקה ברוט:	עד פסח אין לנו עוד ישיבה.
דורית מוריה:	כרגע, אז זהו, הישיבה הבאה הייתה אמורה להיות בחג פורים, אז היא לא תהיה בחג פורים, זה נופל ממש על יום החג.
אורי בוסקילה:	מתי יהיה?
דורית מוריה:	אנחנו נודיע.
צביקה ברוט:	אנחנו נחפש תאריך שהוא יהיה בין פורים לפסח.
דורית מוריה:	בדיוק, כדי, קודם כל ראש העיר רוצה לברך
צביקה ברוט:	נכון.
קטי פיאסצקי:	מה, אני, לא יהיה לי דבר תורה למרץ?
יהודה הרוש:	יהיה לך, יהיה לך.
צביקה ברוט:	יהיה לך. הנה, עכשיו אורי הרים לך עכשיו, תוכלי להחזיר לו.
ששון אליהו:	אין בעיה. קחי את הפירות, אני אגיד לאורי שיגיע אלייך הביתה, אם משעמם לך פה.
צביקה ברוט:	כבר, קטי, להתכונן, בישיבה,
קטי פיאסצקי:	לא, אם אין לי דבר תורה,
(מדברים ביחד)	
צביקה ברוט:	בישיבה הבאה, את פותחת בדבר תורה. חברים, הישיבה נעולה. רגע, רגע, קטי,

האגף המוניציפלי

ואז אני לא אחראי מה יגיד דרור.	<u>ששון אליהו:</u>
לא, לא, הוא שולח כל יום שישי.	<u>לאה במ:</u>
שב, שב, אורי, שב, דרור רוצה, אפרים, כמה דקות, קטי, יש לה מה להגיד.	<u>יהודה הרוש:</u>
בבקשה.	<u>צביקה ברוט:</u>
אני רוצה להגיד שאני מתביישת, מתביישת, בזה שיושב ראש מועצת העיר שלנו בחר על דעת עצמו, ויקטור, בדעה שלא מייצגת את השולחן הזה,	<u>קטי פיאסצקי:</u>
מייצגת את כל השולחן הזה.	<u>אורי בוסקילה:</u>
(מדברים ביחד)	
למה לא?	<u>ששון אליהו:</u>
על מה?	<u>לאה במ:</u>
איך קבעת?	<u>אורי בוסקילה:</u>
מה את קובעת?	<u>יהודה הרוש:</u>
חברים, רגע, אני מציע לתת לקטי לסיים את דבריה ואחרי זה,	<u>צביקה ברוט:</u>
כן, את צריכה להסביר.	<u>לאה במ:</u>
לקרוא, לקרוא להפסיק את החרם על זמר שפגע מינית, לא סתם פגע מינית במישהי,	<u>קטי פיאסצקי:</u>
את לא יכולה להגיד את זה קטי. עוד לא הוכח כלום	<u>יהודה הרוש:</u>
(מדברים ביחד)	
רגע, רגע, חברים, אני מבקש לתת לקטי לדבר.	<u>צביקה ברוט:</u>
מה זה? הוא לא הואשם.	<u>רפאל ברנז:</u>
רפי, שנייה. קטי עכשיו מדברת ואני מבקש לא להפריע, תודה.	<u>צביקה ברוט:</u>

Handwritten signature or mark.

האגף המוניציפלי

קטי פיאסצקי: שהואשם, והנושא עדיין נדון ברשויות החוק, באכיפת החוק.

אנסטסיה סהר שבצוק: הוא הואשם?

ששון אליהו: הוא לא הואשם.

קטי פיאסצקי: הוא הואשם, הוא הואשם. (מדברים ביחד) מישהי האשימה אותו.

אנסטסיה סהר שבצוק: יש כתב אישום, יש כתב אישום?

(מדברים ביחד)

ויקטור טל: אני אענה לך, עזוב.

צביקה ברוט: אבל חברים, חברים,

אורי בוסקילה: אה, מישהי האשימה אותו.

קטי פיאסצקי: ככה אומרים, מה לעשות?

(מדברים ביחד)

ויקטור טל: אני חייב לענות.

קטי פיאסצקי: רגע לא סיימתי.

אל יריב: מי מסריט את זה?

קטי פיאסצקי: רגע אני לא סיימתי. כשאני אסיים תענה.

ויקטור טל: לא, אני אענה.

יהודה הרוש: אני לא מתמודד לכנסת, הייתי מסריט.

צביקה ברוט: חברים, שנייה, שנייה, שנייה.

קטי פיאסצקי: המתלוננת,

צביקה ברוט: חבריה, תאמינו לי שהיא לא צריכה עזרה.

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

מישהו
טוב קורה
בבת-ים

המתלוננת שנחשפה לפני כשנה בפניה ובשמה, היא תושבת העיר. היא נפגעה כתושבת העיר, היא נאספה מרחובות העיר לגיהינום שאליו היא הגיעה. היא מגדלת כאן את שתי בנותיה, ואתה כיושב ראש מועצת העיר שמייצג, אמור לייצג אותה ואת האינטרסים שלה, והעובדה שהיא משלמת ארנונה למקום הזה, אתה פגעת לא רק בה, אתה פגעת בכל נפגעות ונפגעי התקיפה המינית במדינת ישראל, ואתה צריך,

קטי פיאסצקי:

תנו לה לדבר.

ויקטור טל:

ויקטור, אנחנו מכירים הרבה שנים, לא אגיד כמה כי זה יסגיר את הגיל שלי, אבל הרבה מאוד שנים, ואני מתביישת, מתביישת בחברות בינינו ובשיתוף הפעולה בינינו,

קטי פיאסצקי:

וואו.

יהודה הרוש:

רגע.

ויקטור טל:

וואו.

יהודה הרוש:

ואני אומרת את זה כנפגעת תקיפה מינית, נפגעת. גם עליי אתה יכול להגיד שאני ממציאה, שאני רוצה כסף, שמה נזכרתי אחרי 10 או 12 שנים. אני נפגעת. שום דבר לא שאתה תגיד ולא שאף אחד יגיד, ייקח מנפגעות תקיפה מינית את האמת שלהם, ואייל גולן לא יופיע בעיר בת ים, לא מכספי ציבור.

קטי פיאסצקי:

טוב.

יהודה הרוש:

קודם כל, בואי, תני לי, אני חייב לענות.

ויקטור טל:

רגע, ויקטור מבקש.

צביקה ברוט:

אבל מה ויקטור אשם?

לאה במ:

הוא כתב טור דעה.

קטי פיאסצקי:

אני חייב לענות. אני חייב לענות.

ויקטור טל:

הוא כתב טור דעה על אייל גולן.

קטי פיאסצקי:

אל תפריעי לי. אני חייב לענות.

ויקטור טל:

✍

האגף המוניציפלי

- צביקה ברוט: שניה, רגע, רגע, ויקטור כתב טור דעה וקטי השיבה לו. ויקטור, בבקשה.
- ויקטור טל: אני, קודם כל,
- קטי פיאסצקי: טור דעה שלא היה עובר שום כלי תקשורת למעט כלי תקשורת שהוא אחראי עליו.
- ויקטור טל: רגע, רגע, שנייה, שנייה. אנחנו, אחרי שאני, אני הוצאתי את הפוסט הזה, קודם כל הודעתי לראש העיר,
- לאה במ: ויקטור, בקול רם יותר.
- ויקטור טל: הוא אמר לי, זכותך להביע דעה.
- צביקה ברוט: למרות שדעתי שונה.
- ויקטור טל: הוא אמר מראש, הוא אמר לי, תשמע, הסיכוי, זה אמרתי, נתן לי את האפשרות, כי אחרי שניתחתי את העניין ובדקתי ושמעתי גם את קצין החקירות, גטניו שהוא היה בת ימי, שאין שום דבר ואפילו קצין החקירות, על הבנות האלה, סימנים של סחיטה, זה אחד.
- קטי פיאסצקי: הדבר הזה מוקלט?
- ויקטור טל: עכשיו, רגע תני לי לדבר, אני נתתי לך לדבר.
- קטי פיאסצקי: הדבר הזה מוקלט?
- ויקטור טל: תתני לי לדבר, תתני לי לדבר.
- לאה במ: מוקלט.
- ויקטור טל: עכשיו, אני הוצאתי את הפוסט, נטו בת ים הוציא את ה-, בפייסבוק של נטו בת ים. תקשיבי טוב, אם עכשיו אנשים ישבו פה על התגובות, קודם כל היו איזה מאה ומשהו אלף צפיות, היו איזה 1,000 ומשהו, 1,500, משהו כזה.
- קטי פיאסצקי: כמה כסף שילמת על הצפיות האלה?
- ויקטור טל: רגע,

40

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

עשהו
טוב קורה
בבת-ים

אלי יריב: מה אכפת לך?

(מדברים ביחד)

ויקטור טל: תגידי, קודם כל, בוא הנה,

קטי פיאסצקי: שאלתי.

ויקטור טל: אני אתבע אותך, ביקר לי.

קטי פיאסצקי: שאלתי.

ויקטור טל: אז אל תמציאי לי סיפורים. מי שילם כסף?

אלי יריב: די, לא לצעוק, ויקטור.

ויקטור טל: מה את מבלבלת את המוח?

אלי יריב: ויקטור, לא לצעוק.

ויקטור טל:

אני אשלם כסף? נו באמת. יש פה איש רשתות, דניס. משלמים כסף על דבר כזה. פשוט כל כך עניין את האנשים ו-99% אנשים שאני לא מכיר, לא כלום, הגיבו, כולל נשים, אחוז גבוה מאוד, 90% מהאנשים שהגיבו לטובת אייל גולן, ובמיוחד הבת ימים. אולי 5% שאת שלחת אותם שהם יגיבו, כנגד. הבן אדם הזה, עוול. עובדה שהבת ימים, היום בת ימים, אני כבת ימי, נוסעים, אלה שיש להם אפשרות, הולכים לתל אביב, משלמים 500 שקל ו-600 שקל, נשים במיוחד, נשים, משלמים 600 והולכים לראות אותו. ויש אנשים שמתים לראות אותו ואין להם את האמצעים האלה, במיוחד בבת ים.

קטי פיאסצקי: אבל אנשים ... לעשות הרבה דברים,

ויקטור טל: אז הבן אדם הזה, אני גאה בפוסט הזה שעשיתי.

קטי פיאסצקי: למה מחקת אותו?

ויקטור טל: רגע, שנייה. לא, אני, קודם כל השארתי את זה בנטו בת ים לכל הקהל. לכל הקהל.

קטי פיאסצקי: למה מחקת את זה מהפרופיל הפרטי שלך?

AD

עיריית בת-ים

האגף המוניציפלי

משהו
טוב קורה
בבת-ים

שמה? הוצאתי את זה מהפרטי שלי, אמרתי שהקהל בנטו בת ים,

ויקטור טל:

כן, גאוה.

קטי פיאסצקי:

נטו בת ים, תעשי לי טובה, תקשיבי טוב. עכשיו, אם מועצת העיר, אם הייתה להם יד, אצבע חופשית, אני מבטיח לך שרוב פה מוחץ לסיפור הזה של אייל גולן,

ויקטור טל:

אל תדבר בשם חברי מועצה,

אלי יריב:

אז אל תגידי זה.

ויקטור טל:

די, ויקטור.

אלי יריב:

לא, כמו שהיא דיברה. למה היא דיברה בשם?

ויקטור טל:

טוב, חברים, אני חייב להגיד לכם משהו, שנייה.

צביקה ברוט:

למה היא דיברה? למה היא דיברה בשם זה?

ויקטור טל:

אני יכול להגיד משהו?

רפאל ברנז:

כן, רפי בבקשה.

צביקה ברוט:

סליחה. עם כל הכבוד,

רפאל ברנז:

אני אסכם אחריו.

צביקה ברוט:

עם כל הכבוד על הוויכוח ביניכם, זאת האמת. אנחנו נמצאים חודש אדר, חודש של שמחה. אסור להזכיר אף אחד. מי, מי התיר לנו לשפוך דם של מישהו? מי אנחנו בכלל? יש משטרה, החליטה, הרשיעה מישהו, הכל, גם כשהיא הרשיעה,

רפאל ברנז:

פתאום כולם מאמינים לבית המשפט, אה?

קטי פיאסצקי:

תשמור על הפה שלך. תשמור על הפה שלך, אל תוציא מילה.

רפאל ברנז:

פתאום כולם מאמינים לבית משפט.

קטי פיאסצקי:

(מדברים ביחד)

AD

האגף המוניציפלי

- צביקה ברוט: לא,
- רפאל ברנז: ... הקדוש ברוך הוא.
- צביקה ברוט: לא, אני חייב להגיד אבל משהו, שנייה,
- רפאל ברנז: ... הקדוש ברוך הוא. אף אחד לא התיר לאף אחד לפגוע בשם של השני.
- צביקה ברוט: אני חייב להגיד לכם משהו. קודם כל, הערה חשובה, רפי,
- רפאל ברנז: אנחנו לא פוסלים,
- צביקה ברוט: ועדיין אני חייב להגיב.
- רפאל ברנז: אנחנו לא פוסלים אף אחד.
- צביקה ברוט: הנושא הזה הוא נושא, מרתק אגב ציבורית לראות גם באמת את ה-, מה שקורה סביבו. כי בסופו של דבר אני בטוח שאם היינו עושים משאל, יכול להיות שבסופו של דבר כמו שויקטור אומר, הרוב היו רוצים שזה, שזה כן יקרה. אני חושב שלפעמים יש דברים, ואנחנו פה הרבה פעמים מקבלים החלטות לא לפי מה שרוב הציבור היה רוצה אם היינו עושים משאל עם, כי יש משאל עם אחת לחמש שנים ובוחרים נציגים לא על כל דבר ודבר, אלא יש לפעמים דברים שציבורית, אני מדבר עכשיו בשם עצמי, אני לא מייצג אף אחד אחר בדבר הספציפי הזה, שציבורית יש לנו אחריות כלפי הציבור באמירה הציבורית שלהם. ואני חושב שזו הסיבה שקיבלתי את ההחלטה בזמנו לגביו לגבי הופעות. האם אני חורץ את דינו? חד משמעית לא. אני כן סומך על המשטרה. אבל לפעמים יש דברים שהם לא ברף הפלילי, שהם ברף הציבורי. והתפקיד שלנו הרבה פעמים הוא להגיד אמירה ציבורית.
- קטי פיאסצקי: חד משמעית, תודה רבה.
- ויקטור טל: חוץ מזה, גם אני, סך הכל היא הייתה מבסוטית מזה. ככה,
- צביקה ברוט: שמה?
- ויקטור טל: כמו בכנס סגנים. מתמודדת בפריימריז.
- צביקה ברוט: הישיבה נעולה, תודה רבה.

מרכזת ישיבות המועצה
דורית מוריה

ראש העיר
צביקה ברוט